

PERSBERICHT

Zeist, 3 maart 2021

ONDERZOEKERS: IMMIGRATIE ZET OVERHEIDFINANCIËN ONDER DRUK

Voortzetting van het huidige immigratiebeleid zet de overheidsfinanciën in Nederland verder onder druk. Dit betekent inkringing van overheidsvoorzieningen en verlies aan koopkracht door lastenverzwaringen. Zo levert de buitenlandse migratie in de jaren 1995-2019 per saldo een verliespost op voor de schatkist van 400 miljard, een bedrag vergelijkbaar met alle aardgasbaten vanaf het begin van de winning tot heden. De kosten zullen bij ongewijzigd beleid in de toekomst in toenemende mate op de begroting drukken. De vooruitzichten voor de komende decennia zijn evenmin rooskleurig. In potentie kan het huidige immigratiebeleid zelfs leiden tot het opblazen van de verzorgingsstaat. Om het tij te keren zal het juridische kader, met inbegrip van een open-einderegeling als het VN-Vluchtelingenverdrag, c.q. het Protocol van New York, en van de EU-regelgeving, op de schop moeten.

Een en ander is kort samengevat de strekking van het vandaag gepubliceerde rapport, getiteld *GRENZELOZE VERZORGINGSSTAAT*, met als ondertitel: *De gevolgen van immigratie voor de overheidsfinanciën*. Verder constateert het rapport, in navolging van het Centraal Planbureau (CPB) in 2003, dat immigratie geen geschikt middel is om de vergrijzing op te vangen.

Dit rapport is het resultaat van onderzoek door een team onder leiding van *Jan van de Beek*, wiskundige, cultureel antropoloog, gepromoveerd op onderzoek naar migratie-economie en voor dit onderzoek gedetacheerd bij de Universiteit van Amsterdam, en verder bestaande uit *Hans Roodenburg*, econoom, op het CPB projectleider van onderzoek dat resulteerde in de publicatie *Immigration and the Dutch Economy* (2003); *Joop Hartog*, emeritus hoogleraar economie aan de Universiteit van Amsterdam en auteur van talrijke publicaties over onderwijs en arbeidsmarkt; *Gerrit Kreffer*, socioloog, bestuurskundige en demograaf.

Al in het rapport *Immigration and the Dutch Economy* uit 2003 constateerde het CPB dat immigratie uit niet-westerse landen gemiddeld genomen een verliespost oplevert voor de overheidsfinanciën. Niettemin lijken financiële overwegingen nog nauwelijks een rol te spelen bij het overheidsbeleid inzake immigratie. Denk aan het aangaan van internationale verplichtingen als het Pact van Marrakesh en EU-regelgeving, en aan pardonregelingen. Naar de mening van het onderzoeksteam werd het daarom hoog tijd dat er een vervolg zou komen op de berekeningen van het CPB uit 2003.

Deze nieuwe studie hanteert dezelfde methode als de CPB-studie: de inkomsten en uitgaven die immigranten genereren voor de overheid worden over hun gehele levensloop in beschouwing genomen. De onderzoekers konden beschikken over actuele geanonimiseerde individuele CBS-gegevens over alle circa 17 miljoen Nederlandse ingezetenen, dus inclusief personen met een migratieachtergrond. Op basis hiervan werden gedetailleerde berekeningen gemaakt naar herkomst en migratiemotief (arbeid, studie, gezin, asiel). Migratie voor arbeid en studie uit de meeste westerse landen en een aantal niet-westerse – met name Oost-Aziatische – landen tonen een positieve uitkomst. Alle andere vormen van immigratie, zijn op zijn best min of meer budgetneutraal of pakken negatief uit. Dat laatste geldt vooral voor de motieven gezin en asiel.

Het rapport is te downloaden van <http://www.demo-demo.nl/> Voor een samenvatting zie blz. 12. Voor een korte samenvatting zie blz. 11. Voor een (klikbare) lijst met beleidsrelevante passages zie blz. 9.
